

BO.60.53.2020

**Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący,

W odpowiedzi na pismo z dnia 6 listopada 2020 r., BPS.DKS.KU.0401.50.2020, zawierające prośbę o wyrażenie opinii w przedmiocie rozwiązań zaproponowanych w *projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych* (druk senacki nr 247), uprzejmie informuję, co następuje:

W art. 1 *projektu* przewidziano nadanie nowego brzmienia art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170; dalej: u.p.o.l.), celem ograniczenia zakresu zwolnienia podatkowego przewidzianego w tym przepisie. Z kolei w art. 2 *projektu* zaproponowano wejście w życie ustawy z dniem 1 stycznia 2021 r.

Odnosząc się do art. 1 *projektu* wskazać trzeba, że wyjściowym i trwałym założeniem przy ocenie legislacji podatkowej jest pogląd wyrażony w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego o względnej swobodzie ustawodawcy w kształtowaniu dochodów i wydatków państwa (zob. wyrok TK z dnia 25 kwietnia 2001 r., sygn. akt K 13/01 wraz z przywołanym tam orzecznictwem). Swoboda przysługująca ustawodawcy rysuje się jeszcze wyraźniej w odniesieniu do kształtowania ulg i zwolnień podatkowych, zwłaszcza gdy chodzi o ich znoszenie lub ograniczanie (zob. orzeczenie TK z dnia 25 listopada 1997 r., sygn. akt K 26/97).

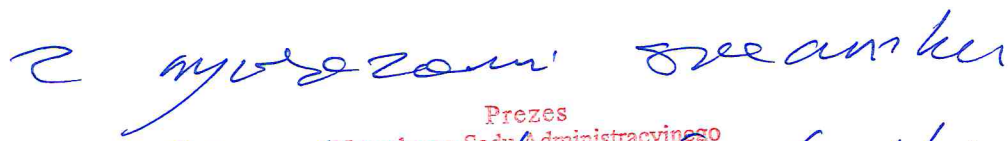
W takim zatem ujęciu zaproponowane nowe brzmienie art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. można oceniać jako dopuszczalne.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę aktualny stopień zaawansowania procesu legislacyjnego nad *projektem*, przypomnienia wymaga również ważne, także mające

postać utrwalonej linii orzeczniczej, wskazanie Trybunału Konstytucyjnego odnoszące się do stanowienia prawa podatkowego.

Mianowicie, daleko idąca swoboda ustawodawcy w kształtowaniu materialnych treści prawa podatkowego musi być równoważona istnieniem po jego stronie obowiązku szanowania zasady demokratycznego państwa prawnego. Z zasady demokratycznego państwa prawnego oraz wywodzonej z niej zasady ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynika zakaz takiego stanowienia prawa, tak co do treści jak i co do formy, które może być zaskoczeniem dla jednostki. Jednostka powinna mieć bowiem poczucie względnej stabilności prawa po to, aby mogła prowadzić swoje sprawy w zaufaniu, że nie naraża się na niekorzystne skutki prawne swoich decyzji i działań niemożliwe do przewidzenia w chwili ich podejmowania (zob. wyrok TK z dnia 25 kwietnia 2001 r., sygn. akt K 13/01 wraz z przywołanym tam orzecnictwem). Oznacza to przede wszystkim potrzebę zachowania odpowiednio długiego *vacatio legis* dla wprowadzanych zmian w prawie podatkowym (zob. np. wyroki TK z dnia: 27 lutego 2002 r., sygn. akt K47/01 oraz 15 lutego 2005 r., sygn. akt K 48/04).

Powyższe spostrzeżenia nabierają zatem szczególnego znaczenia w kontekście art. 2 *projektu*, zakładającego wejście w życie ustawy wprowadzającej ograniczenie zakresu zwolnienia z art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.o.l. z dniem 1 stycznia 2021 r.

Prezes
Naczelnego Sądu Administracyjnego
Marek Zirk-Sadowski
prof. dr hab. Marek Zirk-Sadowski